

[Victor Pürschel.]

ikke. Men det ærede Medlem tager jo saa tit fejl, det er derfor ikke underligt, at han ogsaa tager fejl paa dette Omraade.

Maa jeg have Lov at sige, at jeg har sagt, at det ærede Medlem er til enhver Tid rede til at træde i Forbindelse med disse Elementer. Det maa jeg da gaa ud fra, at det ærede Medlem er efter hans politiske Anskuelse. Det er jo en international Kamporganisation, de tilhører jo samme Parti, og jeg maa da være berettiget til at gaa ud fra, at de vil arbejde sammen, og det viser jo ogsaa Kendsgerningerne, at de gør Gang paa Gang.

Til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen vil jeg blot bemærke, at det var ham, der kaldte mig herop med sin Bemærkning til mig om de spanske Børn. Det er altsaa ikke mig, der har rejst den Diskussion, det er ham, der har kaldt paa mig, og ikke omvendt. (*Hedtoft-Hansen*: Det er det ærede Medlem Hr. J. S. Foget!). Ja, men det er det ærede Medlem, der har nævnt mit Navn i denne Forbindelse, det staar dog vel fast. Hvis det ærede Medlem finder, at det er urigtigt, at jeg taler om, at han gaar Arm i Arm med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, skulde han gøre sin Indflydelse gældende paa „Social-Demokraten“s Redaktion. Er det ejendommeligt, at jeg taler om, at det ærede Medlem gaar Arm i Arm med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, naar de kæmper sammen i Udlandet — der vedtager de jo Resolutioner sammen, det har det ærede Medlem jo været med til mange Gange —, saa er det dog endnu meget mere besynderligt, at „Social-Demokraten“, fordi det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger noget her i Salen, som jeg har sagt uden for den for lang Tid siden, siger, at jeg gaar Arm i Arm med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Hvis det skal være at mistænkeliggøre Folk, er der ikke andet at sige, end at saa maa „Social-Demokraten“ holde op med det, saa skal jeg ogsaa holde op, den Overenskomst kan vi godt træffe. Men saa længe den benytter sin Fremgangsmaade, svarer jeg med den samme, og saa maa det ærede Medlem ikke være saa sart, at han ikke kan taale det.

Jeg finder, at den højtærede Udenrigsminister havde en Pligt over for Offentligheden til at besvare en Forespørgsel, som er rettet til ham, men det synes det ærede Medlem jo ikke at mene. Det skal vel ikke være nødvendigt at lave en højtidelig Forespørgsel her i Tinget, hver Gang man har et eller andet Spørgsmaal, man ønsker

besvaret? Det vilde være simplere, om den højtærede Minister vilde nedlade sig — jeg indrømmer jo, det er at nedlade sig — til at give Offentligheden et Svar paa dette Spørgsmaal.

Naar nu det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen siger, at alle Børnene er i Forbindelse med deres Forældre, saa strider det med Oplysninger, der tidligere har været fremme for Offentligheden, og det stemmer ikke med nogen af dem, der hidtil har været fremme for Offentligheden. Det er sagt, at adskillige af disse Børn er forældreløse; vi har set udmalet i rørende Artikler, at deres Forældre er slaaet ihjel af Granater o. s. v.; hvordan de saa kan være i Forbindelse med deres Forældre, ved jeg ikke, men det ved det ærede Medlem maaske!

Jeg synes, at Komiteen skylder Offentligheden en Redegørelse paa dette Punkt. Det er jo meget godt, at det ærede Medlem staar og siger det her i Salen, men lad os faa dokumenteret, at det forholder sig saaledes, det har jeg ikke set noget om endnu fra Komiteens Side.

Jeg har sagt om denne Komité, at den samarbejder med en antifascistisk Kamporganisation, nemlig Matteotti-Fonden, og det er givet, det gør den, det har det ærede Medlem selv indrømmet ved en tidligere Lejlighed, saa det behøver vi ikke at diskutere.

Med Hensyn til Bomberegnet i Spanien er der det at sige, at disse Børn hører hjemme i de baskiske Provinser, hvor der hersker — og har gjort det i adskillige Maaneder — fuldkommen fredelige og ordnede Tilstande, saa det er ganske ubegribeligt og fuldkommen usandsynligt, at Forældrene til disse Børn ikke skulde ønske dem hjem, men det faar vi nu formodentlig Komiteens Erklæring om. Hvis Komiteen virkelig er i Stand til at erklære, at alle disse Børn, som det ærede Medlem sagde, er i Forbindelse med deres Forældre, og at ingen af disse Børns Forældre ønsker Børnene sendt hjem til Spanien; er Sagen for saa vidt i Orden. Saa er Spørgsmaalet bare, hvorfor vi skal beholde dem her, naar de er i Forbindelse med deres Forældre. Det er det, der er det gaadefulde.

Saa interesserede det mig at høre, at det ærede Medlem paa en Gang fandt paa at tiltale mig „det ærede Medlem Hr. Generalauditør Pürschel“. Det interesserede mig, det interesserede mig stærkt! Det er formentlig ikke tilfældigt, at det ærede Medlem bringer min Stilling som Embedsmand i Forbindelse med et Angreb paa Regeringen. Jeg tror ikke, det er tilfæl-